

пжтили, отъ мѣстото, гдето бѣха слѣзли, за да отидатъ въ село Караисенъ, тѣ не сж прибѣгнали до убийства на хората, които срѣщаха, били тѣ мюсюлмани, или други селяни, но когато срѣщнали около десетъ кола, карани отъ мюсюлмани и християни, върнали имъ колата, заедно съ стопанитѣ имъ въ село Сарж-яръ, дето тѣхния главатаръ, Сливнелията Димитъръ, влѣзълъ въ черквата, като поканилъ и намиращия се тамъ чифликъ-сайбия Еминъ-ага и държалъ речъ предъ събралото се население, въ която между другото казалъ следното: „Ние милѣемъ за спокойствието на хората; следъ насъ ще дойдатъ още нѣколко хиляди души като насъ“. Показвайки имъ едно знаме, казалъ имъ така: Ето, това знаме е знамето на свободата. Всички сте подъ негова закрила“. Обръщайки се къмъ българитѣ, казалъ имъ следното: „Понеже вие сте християни, не трѣбва да ходите на работа въ недѣля, а вие пакъ работите!“ Следъ като заповѣдалъ, като наказание за тѣхната постѣпка да бждатъ превозени нѣщата на разбойниците съ тѣхната кола, и следъ като вземалъ отъ помения Еминъ-ага три коня, за да натовари сжщо така припаси и други нѣща, заминалъ си отъ селото. Горното се установи отъ произведенатъ въ послѣдствие разследвания! Това се потвърди отъ заловения между тѣхъ живъ разбойникъ Танасъ отъ Русе, за което се